Raad van State

200707031/1.
Datum uitspraak: 29 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/43545 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 5 september 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

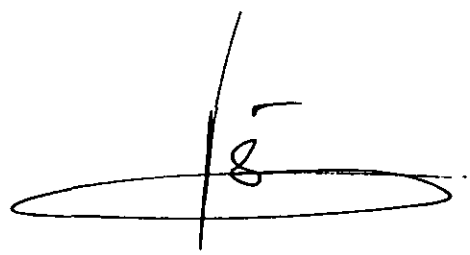
w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 januari 2008

513.
Verzonden: 29 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Postadres Ettenseweg 97, 4891 SX Rijsbergen

Bezoekadres
Ettenseweg 97
4891 SX Rijsbergen

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)
Fax (076) 5964327
Internet www.ind.nl

Mr. G.W. Milet de St. Aubin
Postbus 561
8000 AN Zwolle

3S RRRK 4180631

Unit	Asiel Rijsbergen
Doorkiesnummer(s)	076-5967861
Datum	10 augustus 2006 **140806**
Dossiernummer	0409-13-0317
V-nummer	
Uw kenmerk	GmdSA / AvdK /0501288
Betreft	

geboren op
nationaliteit: Joegoslavische (Federale rep.)

Geachte mevrouw,

Hierbij doe ik u het origineel van mijn beschikking van heden toekomen waarbij de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van betrokkene is afgewezen. Kortheidshalve verwijs ik hiernaar.

Hoogachtend,

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

M.I.P. Bos
medewerker

Informatieblad voor de rechtbank bij de beschikking van 10 augustus 2006, betreffende:

V-nummer: horende bij geboren op , van Joegoslavische (Federale rep.) nationaliteit.

Alsmede de kinderen:

V-nummer	Naam	Geboortedatum	Nationaliteit

n.v.t.

Kenmerk IND	0409-13-0317
Locatie IND	Rijsbergen
Soort beschikking	<1A>
Soort aanvraag	<asiel>
Verblijfsdoel	<>
Opschortende werking	<nee>
Vertrektermijn	<28> dagen

Bekendmaking beschikking:

*) verzonden aan gemachtigde

Gegevens in te vullen door het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken

Awb-nummer	:
Behandelende rechtbank	:
Rechtsmiddel	: beroep*vovo
Naam gemachtigde	:
Woonplaats gemachtigde	:

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.: Awb 06/43545

UITSPRAAK

inzake:

geboren op
van Joegoslavische nationaliteit,
IND dossiernummer 0409-13-0317,
gemachtigde: mr. G.W. Milet de St. Aubin, jurist bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel te Zwolle,
eiser;

tegen: **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,**
als rechtsopvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. van Bruggen,
verweerder.

1 Procesverloop

1.1 Op 4 oktober 2004 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 7 oktober 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 28 oktober 2004 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard en het verzoek tot een voorlopige voorziening toegewezen.

1.2 Verweerder heeft bij besluit van 10 augustus 2006 opnieuw de aanvraag van eiser van 4 oktober 2004 afgewezen.

1.3 Bij brief van 7 september 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 3 november 2006. Op 28 juni 2007 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4 Het beroep is ter zitting van 25 juli 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.

2.2 De uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank van 28 oktober 2004, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de uitspraak), is onherroepelijk. In deze uitspraak is van het volgende asielrelaas uitgegaan:

Eiser behoort tot de bevolkingsgroep van de Albanezen. Zijn vader is van Albanese afkomst en zijn moeder is van Ashkali afkomst. Na de oorlog in 1999 is verzoeker discriminatoir bejegend door zijn medeburgers en heeft eiser getracht Kosovo uit voorzorg te verlaten. Eiser heeft geen bescherming bij de autoriteiten gezocht. In februari 2004 zijn een aantal gemaskerde onbekende mannen naar eiser toegekomen en hebben eiser bedreigd. Deze mannen hebben in maart 2004 verzoeker opnieuw bezocht en zijn hond doodgeschoten. Eiser heeft de voorzitter van het dorp op de hoogte gesteld van het incident maar dit leidde tot niets. Naar aanleiding van dit incident heeft verzoeker zijn schapen verkocht om geld te krijgen voor zijn vlucht. Eiser heeft op 9 september 2004 zijn land verlaten met behulp van een reisagent.

2.3. Voor zover van belang heeft verweerder in het thans aan de orde zijnde voornemen en het bestreden besluit het volgende overwogen. Het asielrelaas van eiser is geloofwaardig doch onvoldoende zwaarwegend om voor verlening van een verblijfsvergunning in aanmerking te komen. Er is een meer recent algemeen ambtsbericht van 18 april 2005 over Kosovo uitgebracht. Daaruit blijkt dat de algemene situatie in Kosovo, na de hevige opwelling van geweld in 2004, weer grotendeels is gestabiliseerd en gekalmeerd. Uit het asielrelaas van eiser blijkt dat hij niet in het bijzonder aanleiding heeft gegeven voor de ondervonden negatieve bejegening. Het ligt niet in de lijn der verwachting dat eiser nog heeft te vrezen voor de problemen die indertijd aanleiding hebben gegeven zijn land van herkomst te verlaten. Naar verweerder stelt, was tevens geen sprake van discriminatie die heeft geleid tot een onhoudbare situatie nu eiser beschikte over een woning (welke nog door familieleden wordt bewoond) en inkomen. Voorts kon eiser beperkt deelnemen aan het openbare leven en had hij toegang tot medische voorzieningen. Van eiser kan verwacht worden dat hij zich tot de Kosovo Force (KFOR) of de United Nations Interim Administration Mission Kosovo (UNMIK) wendt voor het inroepen van bescherming. De Ashkali afkomst van eiser vormt op zichzelf onvoldoende grond om tot vluchtelingenschap te concluderen. Eiser heeft zich niet meer dan andere mensen met dezelfde afkomst op de voorgrond gesteld en zijn problemen zijn vergelijkbaar met die van andere personen van Ashkali afkomst in die tijdsperiode. De uitspraak is in een ander licht komen te staan door voormeld ambtsbericht en het ex nunc toetsen van de aanvraag, aldus verweerder.

2.4. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder geen, althans onvoldoende, rekening heeft gehouden met de uitspraak van de voorzieningenrechter. De voorzieningenrechter heeft volgens eiser reeds vastgesteld dat het relaas voldoende zwaarwegend is. De algehele veiligheidssituatie is volgens eiser, gelet op het ambtsbericht van 18 april 2005 dat ten grondslag ligt aan het bestreden besluit, alsmede gelet op het meest recente ambtsbericht van december 2006, niet noemenswaardig veranderd. Eiser verwijst daartoe, naast het nieuw ambtsbericht van december 2006, naar een rapport van Human Rights Watch (HRW) van januari 2007, een Amnesty International (AI) rapport van mei 2007 en een rapport van de United States department of state van maart 2007.

2.5 Verweerder heeft in verband met voormelde nieuwe rapportages en ambtsbericht in het verweerschrift het volgende standpunt ingenomen. Het nieuwe ambtsbericht vermeldt op pagina 20 dat de algemene veiligheidssituatie relatief stabiel is alsmede dat de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) blijkens dit nieuwe ambtsbericht inmiddels het gewijzigde standpunt inneemt dat Ashkali niet langer in aanmerking komen voor internationale bescherming enkel vanwege hun afkomst. Voorts overweegt verweerder dat de overige nieuwe rapportages geen wezenlijk ander beeld geven dan het nieuwe ambtsbericht.

2.6 De rechtbank stelt voorop dat het door eiser aangehaalde ambtsbericht van december 2006 (hierna: het nieuwe ambtsbericht) alsmede de overige hiervoor vermelde nieuwe rapporten, dateren van na het bestreden besluit. Ingevolge artikel 83 van de Vw 2000 zullen deze rapporten bij de beoordeling van het beroep betrokken worden. Aan het bepaalde in artikel 83 derde lid van de Vw 2000 is voldaan door de reactie in het verweerschrift, zoals door verweerder ter zitting ook is onderkend.

2.7 Ter toetsing ligt voor of verweerder de onherroepelijke uitspraak van de voorzieningenrechter voldoende in acht heeft genomen bij het nemen van onderhavige bestreden besluit. In verband daarmee is allereerst van belang of verweerder, in het licht van die uitspraak, het asielrelaas van eiser als onvoldoende zwaarwegend mocht aanmerken.

2.8. In de onherroepelijke uitspraak wordt onder meer als volgt overwogen. "De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder de etnische afkomst en het relaas van verzoeker niet in twijfel heeft getrokken (...) Duidelijk is dat deze problemen te maken hebben met de etnische afkomst van verzoeker en zijn familie. (...) Verder is door verweerder niet weersproken dat deze gebeurtenissen plaatsvonden in een periode, februari-maart 2004, waarin de situatie in Kosovo een explosie van geweld heeft teweeggebracht tussen met name etnisch Serviërs en Albanezen. Daarbij zijn ook minderheden als de Ashkali (...) slachtoffer geworden. Tegen deze achtergrond bezien, acht de voorzieningenrechter het onbegrijpelijk dat verweerder de door eiser ondervonden problemen heeft afgedaan als zijnde onvoldoende noemenswaardig."
Verder overweegt de voorzieningenrechter dat door verweerder onvoldoende is onderbouwd dat de gebeurtenissen in de regio en daarmee ook de door eiser aangehaalde gebeurtenissen incidenten zouden zijn. Het besluit is vervolgens door de voorzieningenrechter vernietigd omdat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de ondervonden discriminatie niet tot vluchtelingenschap zou kunnen leiden dan wel, in het geval van gedwongen terugkeer naar Kosovo, waarom er geen sprake van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) zou bestaan.

2.9 Anders dan eiser lijkt te betogen, ligt in de uitspraak van de voorzieningenrechter niet besloten dat het asielrelaas van eiser als voldoende zwaarwegend is aangemerkt. In de uitspraak wordt immers tot vernietiging van het besluit overgegaan wegens een motiveringsgebrek. Daarmee blijft de mogelijkheid van een andersluidend rechterlijk oordeel, na een nadere, toereikende motivering door verweerder op dit punt, bestaan. Daarnaast kan - nu de specifieke veiligheidssituatie van februari-maart 2004 redengevend was voor het oordeel van de voorzieningenrechter - het oordeel ten aanzien van de zwaarwegendheid veranderen indien de veiligheidssituatie in vergelijking met de situatie van destijds is veranderd. De rechtbank zal dan ook in het navolgende beoordelen of, gelet op de recente veiligheidssituatie in Kosovo, het asielrelaas al dan niet voldoende zwaarwegend is.

2.10 Het nieuwe ambtsbericht vermeldt onder meer dat de algemene veiligheidssituatie in Kosovo, in vergelijking met de vorige verslagperiode, relatief stabiel blijft en dat de Ashkali in vergelijking met andere Roma's grotere bewegingsvrijheid genieten vanwege hun banden met de etnisch Albanese gemeenschap en het feit dat zij de Albanese taal spreken. Het ambtsbericht vermeldt voorts het meest recente standpunt van de UNHCR, inhoudende dat in tegenstelling tot voorgaande jaren, de positie van Ashkali over het algemeen stabiel is, dat slechts in individuele gevallen voor de veiligheid van personen afkomstig uit deze groep gevreesd kan worden en dat de Ashkali derhalve niet langer op grond van enkel hun afkomst aanspraak op internationale bescherming toekomt. In de overige nieuwe rapportages die eiser heeft overgelegd, wordt de juistheid van deze nieuwe inzichten van de UNHCR niet (gemotiveerd) betwist.
Gelet op het voorgaande, alsmede gelet op het feit dat zich na maart 2004 geen vergelijkbare geweldsexplosie in Kosovo heeft voorgedaan, acht de rechtbank het onvoldoende aannemelijk dat de door eiser ondervonden discriminatie zoals beschreven in zijn asielrelaas van zodanige aard en omvang is, dat het leven van eiser onhoudbaar is zodat tot vluchtelingenschap geconcludeerd zou moeten worden. Evenmin is voldoende aannemelijk geworden dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt te worden onderworpen aan folteringen dan wel aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. De door eiser aangehaalde vermelding in het ambtsbericht dat de interetnische betrekkingen onverminderd gespannen en fragiel blijven, is op zichzelf genomen onvoldoende concreet en zwaarwegend om tot een ander oordeel te kunnen leiden. Verweerder heeft het asielrelaas van eiser dan ook als onvoldoende zwaarwegend mogen aanmerken.

2.11 De vraag of van eiser had mogen worden verwacht dat hij bescherming van KFOR of UNMIK had moeten inroepen dan wel dat die bescherming thans geboden zou kunnen worden door die instanties, kan gelet op het voorgaande onbesproken blijven.

2.12 Naar het oordeel van de rechtbank is er geen grond voor het oordeel dat de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b van de Vw 2000 te verlenen niet in stand kan blijven. Het beroep is dan ook ongegrond.

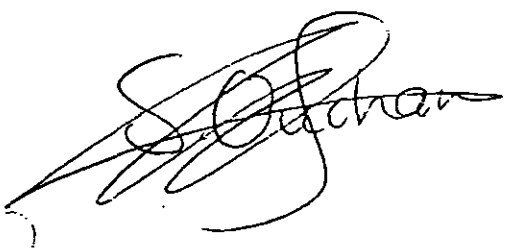
2.13 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

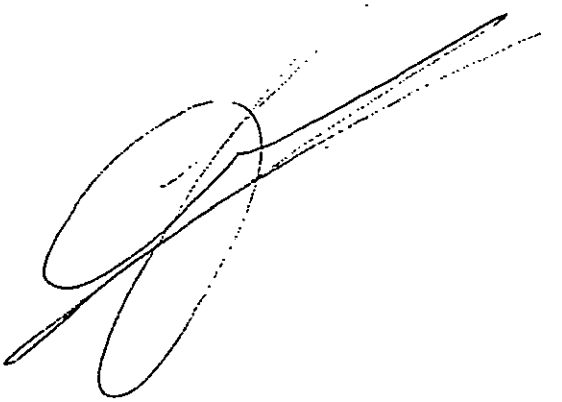
3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen in tegenwoordigheid van mr. R.D. Hemminga als griffier. De rechter alsmede de griffier zijn buiten staat de uitspraak te ondertekenen.

De uitspraak is door mr. J.F.M.J. Bouwman, in tegenwoordigheid van mr. S. Hoeve-Ouchan als griffier in het openbaar uitgesproken op 05 SEP. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 05 SEP. 2007

advocatenkantoor **Van Engelen**

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
- 3 OKT. 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD DOOR:
PAGE:

HOGER BEROEPSCHRIFT

IN HET KADER VAN EEN ASIELPROCEDURE

VAN:
M.J. Verwers
Postbus 282,
6700 AG Wageningen
tel: 0317-421133
fax: 0317-422669

TEN BEHOEVE VAN DE VREEMDELING:

cliënt :
geboren op :
nationaliteit : Joegoslavische
wonende te : 7433 RB Schalkhaar, AZC Schalkhaar, Friesewijkerweg 2
justitienummer :
V nummer :
procedurenummer rechtbank:06/43545

Aan de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Geeft eerbiedig te kennen:

wonende te 7433 RB Schalkhaar, AZC Schalkhaar, Friesewijkerweg 2, ten deze domicilie kiezende te Wageningen aan de Generaal Foulkesweg 55, 6703 BM, Wageningen, ten kantore van de advocaat en procureur mr. M.J. Verwers, welke ter dezer zake door appellant tot gemachtigde wordt gesteld en welke hierbij uitdrukkelijk

verklaart dat de bepaaldelijk verleende volmacht strekt tot het indienen van het onderhavige hoger beroep.

Appellant komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle, d.d. 5 september 2007, verzonden 5 september 2007, van welke uitspraak u hierbij een afschrift aantreft **(productie)**.
Appellant doet u dit beroepschrift tijdig toekomen.

De grieven van dit hoger beroepschrift zijn de navolgende.

Grief 1

Ten onrecht overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.9:

"Daarnaast kan - nu de specifieke veiligheidssituatie van februari-maart 2004 redengevend was voor het oordeel van de voorzieningenrechter - het oordeel ten aanzien van de zwaarwegendheid veranderen indien de veiligheidssituatie in vergelijking met de situatie van destijds is veranderd. De rechtbank zal dan ook in het navolgende beoordelen of, gelet op de recente veiligheidssituatie in Kosovo, het asielrelaas al dan niet voldoende zwaarwegend is."

Toelichting:

1.

Door aldus te overwegen miskent de rechtbank dat het toetsmoment voor het oordeel ten aanzien van de zwaarwegendheid dient te zijn het moment van aanvraag asiel.

Gelijk de specifieke veiligheidssituatie van februari-maart 2004 redengevend was voor het oordeel van de voorzieningenrechter ten aanzien van de zwaarwegendheid had diezelfde veiligheidssituatie ook voor de rechtbank uitgangspunt dienen te vormen voor zijn beoordeling, ook al zou de veiligheidssituatie in vergelijking met de situatie van destijds zijn veranderd. De rechtbank had dienen te beoordelen of, gelet op de veiligheidssituatie van destijds in Kosovo, het asielrelaas al dan niet voldoende zwaarwegend was.

De aanvraag is ingediend op 4 oktober 2004 en dient te worden beoordeeld op basis van beleid, regelgeving en ambtsberichten en landeninformatie zoals die op dat moment golden.
Daarbij wordt een beroep gedaan op het consistentiebeginsel.

Het enkele feit dat de aanvraag, na toewijzing van de voorlopige voorzieningen en de gegrondverklaring van het beroep door de rechtbank op 28 oktober 2004, 2 jaar op de stapel is komen te liggen kan niet ertoe leiden dat thans op basis van de situatie van 2007 moet worden geoordeeld. Door sommige dossiers zeer lang te laten liggen handelt verweerder in strijd met het willekeurverbod dan wel het consistentiebeginsel. Verwezen wordt naar hetgeen in de uitspraken van de Rechtseenheidskamer van 7 november 1996 (o.m. AWB 96/7740 en AWB 96/7362 NAV 1996, 59,) omtrent het consistentiebeginsel is overwogen.

Indien verweerder de aanvraag van appellant om een vtv asiel tijdig had behandeld, was appellant nu in het bezit geweest van een verblijfsvergunning asiel.
De vraag of in het geval van gewijzigde omstandigheden in het land van herkomst de per ingangsdatum aanvraag asiel verleende vergunning asiel kan worden ingetrokken is een geheel andere vraag die in een aparte procedure aan de orde dient te komen.
Bij eventuele intrekking gelden andere voorwaarden en vereisten.
Daarbij zij ondermeer gewezen op de bescherming van het vluchtelingenverdrag waarbij de eisen aan de veiligheidssituatie, politieke en mensenrechtensituatie in het land van herkomst en met name de stabiliteit daarvan zeer streng zijn.
Een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 A,B en C kan blijkens de Nederlandse wetgeving enkel worden ingetrokken ingeval van verstrekken van onjuiste gegevens dan wel openbare ordeproblemen.

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.12:

"Naar het oordeel van de rechtbank is er geen grond voor de het oordeel dat de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd al; bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b van de Vw 2000 te verlenen niet in stand kan blijven. Het beroep is dan ook ongegrond."

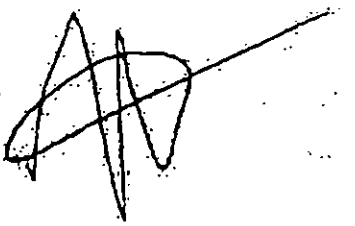
Toelichting:
1.
Ter toelichting wordt gewezen op het gestelde onder grief 1.

REDENEN WAAROM:

appellant zich tot u wendt met het eerbiedige verzoek om de bestreden uitspraak d.d. 5 september 2007, verzonden 5 september 2007 te vernietigen en daarvoor een zodanige beslissing te nemen als uw Raad in redelijkheid zou vermenen te behoren

c. q, te bepalen dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dient te worden verleend, met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding.

Wageningen, 3 oktober 2007

Advocaat-Gemachtigde